

3325 - Иштирок кардан дар ҷашну идҳои кофирон, то онҳо дар ҷашнҳои мо ширкат намојанд

савол

Оё мумкин аст, ки танҳо бо мақсади ҷалб кардани ғайримусулмонон ба ҷашнҳои худ, дар идҳои онҳо иштирок кунем?

Ҷавоби муфасссал

Агар ин ҷашнҳо идҳои кофирону мушрикони бошад, пас иштирок кардан дар чунин идҳои навапайдо ҷои нест, зеро иштирок намудан кӯмак ба гуноҳу таҷовуз ба ҳисоб меравад. Ҳамчунин, ширкат варзидан дар идҳои онҳо яке аз шаклҳои тақлид ва монандӣ ба кофирон мебошад. Шариъат моро аз монандӣ ба онҳо манъ кардааст.

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармудааст:

«Ҳар кас худро ба қавме монанд созад, пас ӯ аз ҷумлаи онҳост». Ривояти Абудовуд ва Аҳмад.

Умар (Аллоҳ аз ӯ хушнуд бод) мегуфт:

«Аз душманони Аллоҳ дар рӯзҳои идҳояшон канорагирӣ кунед». Ривояти Байҳақӣ.

Ва агар иштирок танҳо дар як зиёфат бошад масалан ва дар он ҳеҷ яке аз мамнӯъоти шаръӣ рух надиҳад, аз қабилҳои омехтани мардон бо занон, ё истифодаи шудани чизҳои ки Аллоҳ ҳаром кардааст — мисли шароб, гӯшти хук, рақс, мусиқӣ ва монанди инҳо ва ҳамчунин ин иштирок боиси дӯстӣ ё муҳаббат нисбат ба ин кофирон нагардад, пас дар ин ҳолат, қабул кардани даъвати онҳо ҷои нест аст.

Дар баробари ин, шахс бояд кӯшиш намојад, ки дини Исломо ба онҳо расонад ва таблиғ кунад. Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) даъвати баъзе аз яҳудиёнро қабул карда буд.

Аллоҳ донотар аст.